

[Poul Hansen (Kalundborg).]

det vil altsaa sige mindst 85 pCt. Det har altsaa udelukkende været paa Grundlag af dette Saftsukker, at det har været muligt at opretholde og gennem Aarene at udvide en saa stor Produktion af Flødeis, som vi har haft. Noget lignende gælder Fremstillingen af Frugtvin. Der blev i 1947 produceret 10 Mill. Liter mod ca. 2½ Mill. Liter før Krigen. Ogsaa denne Forøgelse er udelukkende sket paa Grundlag af Saftsukkeret, hvoraf der hertil er anvendt godt 2000 t, medens der kun er tildelt Virksomhederne 300 t som Industrisukker. Endelig er det blevet oplyst, at bortset fra Produktionen i de mindre Virksomheder er der i 1946 fremstillet omtrent 32 000 t Sukkervarer, hvortil medgik godt 13 000 t Sukker, og af dette var mindst Halvdelen Saftsukker.

Naar Saftsukkeret indgaar med saa væsentlige Andele i de Produktionsgrene, jeg her har nævnt, vil det — hvad enhver kan regne ud — medføre meget ubehagelige Konsekvenser for de paagaaldende Virksomheders Indehavere og Arbejdere, hvis der skal ske væsentlige Indskrænkninger i Saftsukkerproduktionen. Men endnu tungere vejer Virkningerne for Forbrugerne, der, hvis man foretog denne Forandring, ikke længere vilde kunne faa saadanne Varer som Iskrem, Frugtvin, Sukkervarer — og man kunde føje til: Mineralvande og Marmelade — i samme Udstrækning som nu. Der er i hvert Fald med Hensyn til de tre førstnævnte af disse Varer oparbejdet et meget større Forbrug end før Krigen, og vi tror, Rigsdagen vilde høste Utak fra Befolkningen, hvis vi fratog den disse Varer, som ganske vist ikke er livsnødvendige, men som bidrager til at sætte Kulør paa en i øvrigt ikke særlig farvestraalende Tilværelse.

Endelig kan man ogsaa fremhæve, at det administrativt vilde være overmaade vanskeligt at indføre Saftsukkeret under Rationeringen, og at denne Produktion i øvrigt maa antages inden længe at ophøre af sig selv.

Jeg har her redegjort for Udvalgsflertallets Opfattelse, og jeg skylder saa blot at gøre opmærksom paa, at et Mindretal inden for Flertallet, nemlig det konservative Parti, havde ønsket at stille Ændringsforslag om, at sidste Punktum i § 5 skulde udgaa, men har afstaaet herfra. Jeg gaar ud fra, at Mindretallets Ordfører nærmere vil redegøre for dette Spørgsmaal, ligesom jeg gaar ud fra, at det andet Mindretal, det kommunistiske Parti, som stiller forskellige Ændringsforslag, vil redegøre for disse.

Jeg skal saa til Slut blot gøre nogle enkelte Bemærkninger som Ordfører for Socialdemokratiet. Socialdemokratiet stillede i Fjor Forslag om at begrænse Sukkerfabrikkernes Udbytte til 6 pCt. Vi har stadig den Opfattelse, at Udbyttet ikke bør være større. Vi stiller imidlertid intet Ændringsforslag herom. Vi regner med, at vi allerede i Sommer og det tidlige Efteraar i det staaende Udvalg skal i Gang med Drøftelserne af Sukkerfabrikkernes Koncession, saaledes at Sagen kan ligge helt afklaret lidt længere hen paa Efteraaret. Det vil sige, at der ikke bliver Tale om nogen Udbyttedeklaration fra Fabrikkernes Side inden den Tid, og naar det er Tilfældet, vil det jo ikke have nogen praktisk Betydning at indføre en Ændring af den Art, jeg her har nævnt, i Loven.

I Fjor støttede vi endvidere et Forslag om, at en eventuel Statsovertagelse af Sukkerfabrikkerne skulde drøftes i det staaende Sukkerudvalg. Et saadant Forslag er efter vort Skøn overflødigt i Aar. Vi kan ikke se rettere end, at naar hele Spørgsmaalet om Sukkerproduktionens Fremtid og Statens Forhold dertil skal drøftes i det staaende Udvalg, maa dette ogsaa inkludere en Drøftelse af, om Statsovertagelse vil være hensigtsmæssig, og altsaa er det overflødigt at, stille et Forslag som det, der var Tale om i Fjor. Vi vil ikke ved paa nuværende Tidspunkt at stille Forslag foregribe noget med Hensyn til det endelige Resultat, som skal komme ud af Forhandlingerne, saaledes som det kommunistiske Mindretal gør.

Der kunde være Grund til at fremsætte forskellige principielle Bemærkninger om Sukkerfabrikationens Fremtid, men naar Spørgsmaalet skal optages til nærmere Drøftelse i det staaende Sukkerudvalg, finder jeg det formaalsløst ved denne Lejlighed.

Til allersidst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om vor Stilling til Saftsukkerproduktionen. Denne Produktion blev drøftet i det Udvalg, som i Fjor behandlede Forslaget til Sukkerlov, men Udvalget naaede ikke dengang at tilendebringe Diskussionen, og hele Spørgsmaalet blev efter vor Opfattelse ikke udtømmende belyst. Vi mente da at maatte tage Stilling efter, hvad vi fandt var det principielt rigtigste, nemlig at inddrage Saftsukkeret under Rationeringen. I Aar har der foreligget flere Oplysninger for os, vi har faaet Spørgsmaalet bedre belyst, og alle de foreliggende Ting taler for, at man ikke gør Forandring i det bestaaende Forhold. For denne Tingenes egen Argumentation har vi bøjet os i Aar.